און אזוי זאָלסטו — ריידן צום יתום —

...און אַזוי זאָלסטו ריידן צום יתום —,
ווען יענער וועט הייבן פֿאַרחלשטע פֿויסטן
און פֿרעגן: ווער בין איך?

דיין טאַטע האָט ערדיש געבויגן זיין קאָפּ
איבער אים איז אַריבער אַ פֿינצטער געפּליץ
מיט קאָכיקן אַש
און צעשמאָלצענעם שוועבל.
און מיטגעשלעפּט אים —
און דיין הויז און זיין טעמפּל,
זיין ווייב און זיין ווײַנשטאָק,
שול און בית=עולם —...
און מיטגעשלעפּט אויך די פֿאַרגאַנגענע דורות,
און די=וואָס באַהאַלטן
אין טראַכט פֿון דער צוקונפֿט...
ווײַל דער וואָס קומט אום —
דערהרגעט די דור—ות,
וואָס יורן אין אי—
און וואַר—טן אַף אויסלייז;
נאָר דו ביסט געבליבן,
איז ביסטו דער יר—שן:

1

אַ זאַמעטל קדושה אין ווינטישע — וויגן
פֿאַרברעקלט אַף שטיינעריק=חרובע פֿעלדער־

אַ טייכל, וואָס איז
אַ פֿאַרקלענערטע גאַנצקייט.

און אויב ער וועט פֿרע—גן:
און ווי איז מיין נאָמע—ן?
איז ענטפֿער דעם יתום —:
דיין נאָמען איז פֿאָל—ק,
ווײַל אַזוי האָט געהייסן דיין בערדיקער זיידע
אין הייליקן וואָגל אַף הינטישע וע—גן...
און ווײַל אין דיין טר—אָפּן
ראַנגלען זיך וועל—טן,
און פֿעלקער דיק שלאָגנדיק
ווערן גע—שלאָגן
און פֿאַלן געבלענדטע —
אַף אייגענע שווער—דן־
איז וועב אין די נאַכטיקע פֿרעמדן
דיין פֿר—יונג,
ריין, ווי אַ קוואַל

2

גענומען ליב פֿון באַגינע—ן
ווײַל דו ביסט אַ עם אין אַ עם
און אַלצייטי—ד
אַ טייכל, וואָס איז
אַ פֿאַרקלענערטע גאַנצקייט---

און אויב ער וועט פֿ—רעגן:
פֿאַר ווע—מען?
איז ענטפֿער:
פֿאַר די וועלכע ווערצלען אַרויס פֿון דיין האַרץ...
און ווען דעם גייסט פֿון מיליאָנע—ן
פֿאַרוואַנדלען
אין וועלטישן פֿ—
ווי צוויט און באַוועגו—נג...
פֿאַר די וואָס אַליין ווען קענען דעם גו—רל
נאָך אייגענעם חלו—ם,
נאָך אייגענעם פֿורע—...
און דו, וואָס דיין נאָמען איז פֿאָל—ק,
און דיין פּני—־
אַ חר—בע נעסט
און פֿויגל,

3

אָן זומע—ר,
קלעטער אַרוף אַף די טרעפּ פֿון דער נאַכט,
באַגעגן דעם אויפֿגאַנג
און שרײַ אים אַנטקעגן:
הײַנטיק מיך דין אַף דאָס ל—ע
און דײַן מו—ל,
אַלץ וואָס געווען איז דעם גורלס אַ טעו—ת,
אַ טעות די פֿר—ייד,
און אַ טעות דער טרויער,
ווײַל דײַ זענען בײדע אין פֿרעמדקייט געבוירן.

לויטער צעגרייטן אמתע טעג אַנשטאָט קברים,
אויסבויען אייגענע שטעט מיט מײַן אָרעם.
און דאָרטן וועט קומען די אייביקייט וווינע—ן
און טעג וועלן לעבן אין גאָלדענע קרוינע—ן!

א. סוצקעווער
1943

4